In gesprek met... Bert Adams

Geboren op 19 maart 1947 in het Limburgse Altweerterheide, 'op Delbroek', tegen de Belgische grens: Bert Adams. Op 2-jarige leeftijd verhuisde het gezin naar Hunsel, nabij Ittervoort. We kennen Bert als de zingende kapelmeester van Die Original Maaskapelle (1952) uit Wessem, ook wel de Maaskapel genoemd en natuurlijk blaaskapel Os Genüge uit het Belgische Bree. Dit jaar is Bert alweer 40 jaar de muzikale leider van de Maaskapel. Inmiddels 73 jaar jong, maar dat is hem niet aan te zien. Hoor je een CD van de Maaskapel of Os Genüge, dan hoor je als het ware 'Bert Adams'. Wat bedoel ik daarmee? Bert weet als geen ander hoe blaasmuziek op een gezellige manier dient te klinken. Niet te traag, energiek, 'Spritzig', vrolijk, levenslustig én 'springerig'. Daarnaast is hij een meester in het uitzoeken van een gevarieerd repertoire dat van begin tot einde blijft boeien. Het is niet voor niets dat je de CD's van deze twee kapellen van voor tot achter kunt afspelen zonder dat er een nummer tussen zit dat als het ware 'verveelt'. Na 40 jaar wil Bert het graag iets rustiger aan gaan doen bij de Maaskapel. En dat is toch wel een heet hangijzer, want de muzikanten willen liefst nog een tijd doorgaan met Bert als kapelmeester. Hoe gaat Bert daarmee om? We vragen dit aan hem in zijn woning in Hunsel, die hijzelf van a tot z volledig verbouwd heeft. De woning is, net als zijn muziek, tot in de puntjes verzorgd en oogt gezellig. Ik word ontvangen met koffie en vlaai. Gezellig avondje!

Bert, de woning waarin we ons nu bevinden is het ouderlijk huis van jouw vader. Tiny en jij wonen op nummer 8c, maar er is nog ook nog 8, 8a en 8b. Kun je ons iets vertellen over de familiegeschiedenis van de familie Adams in het Limburgse Hunsel?

"Oorspronkelijk was er een café-zaal, winkel met levensmiddelen, bakkerij en boerderij, in handen van mijn opa. Mijn vader heeft vervolgens de boerderij overgenomen en een broer van mijn vader is verder gegaan met de bakkerij. In 1920 was mijn opa één van de medeoprichters van de fanfare St. Cecilia van Hunsel. Hij speelde geen instrument maar was wel de allereerste voorzitter van de fanfare. Er werd gerepeteerd in de zaal die bij het café hoorde. Allemaal hier op nummer 8. Later heb ik een deel van het oorspronkelijke gebouw, nummer 8, verbouwd tot vier woningen. Nummer 8, 8a, 8b heb ik verhuurd.

Men noemde mij vroeger, zoals dat gaat in een dorp, 'Bert van Piet Bekker Scheur'. 'Bekker' van bakker en 'Scheur' van schuur, verwijzend naar de boerderij. Meestal werd het ingekort tot 'Bert van de Bekker'. Ik heb nog twee zussen. Zij zijn getrouwd en wonen elders. Mijn vader, 'Piet Bekker' genaamd, is méér dan 60 jaar muzikant geweest en leider van de plaatselijke kapel. Hij bespeelde heel wat instrumenten, zoals saxofoon, bugel en bas. Voor al zijn verdiensten is hij koninklijk onderscheiden.
Ik ben geboren op 19 maart 1947. Inmiddels dus alweer 73 lentes jong! Mijn vrouw Tiny en ik hebben 2 dochters, die ook jarenlang hebben meegespeeld bij de Maaskapel, en inmiddels 3 kleinkinderen. Inmiddels ben ik 62 jaar lid van fanfare St. Cecilia Hunsel. Vroeger ben ik ook een aantal jaren muzikaal leider geweest van de 'boerekapel' van Hunsel."

En wij muzikanten en muziekliefhebbers kennen jou vooral als "Bert van de Maaskapel". Hoe ben je als muzikant bij de Maaskapel uit Wessem terecht gekomen?

"Begin jaren zeventig was ik uiteraard lid van de fanfare van Hunsel en ook actief bij het muzikale carnavalsgebeuren. Dat laatste was natuurlijk niet van het allerhoogste niveau, maar best wel rommelig, meer puur voor de gezelligheid. Ik weet nog dat ik toen en keer tijdens een 'repetitie' een opmerking heb gemaakt, zo van: "Zeg, we komen hier toch bij elkaar om goed te repeteren, of niet soms?" In 1972 werd ik benaderd door een muzikant van de Maaskapel uit Wessem. Men had een optreden aangenomen in Ittervoort en had nog een invaller nodig. Dus werd mij de vraag gesteld "Bert, doe jij mee in Ittervoort?" En ik zei "ja". Na de optreden werd meteen gezegd dat ik maar erbij moest blijven. De kapel was toen nog erg klein, pakweg 10 muzikanten, en allemaal zo rond de zestig, zeventig jaar. Ik was met afstand de jongste, ja, toen nog wel ha ha. De kapel speelde voornamelijk Schlagermuziek en af en toe een enkele Egerländer. Ik weet nog dat er een nummer op de lessenaar lag met de titel 'Pocapelska'. Ik ontdekte dat dit het nummer 'Auf der Vogelwiese' was, maar niemand van de kapel wist dat, ook de kapelleider niet. Cor Deneer, muzikaal leider vanaf de oprichting in 1952, met muzikanten van de harmonie, had een ontzettend goed gehoor en schreef veel partijtjes met de hand uit. Ik weet nog dat er in een café in Thorn een jukebox stond en dat Cor, hij speelde overigens saxofoon, dan een bepaald nummer tig keer liet spelen, zodat hij de melodielijn kon noteren, en dan thuis de rest erbij schrijven. Zo ging dat toen. Dat kun je je nu niet meer voorstellen. We brachten nummer van de Heikrekels of bijvoorbeeld Vicky Leandross. Meestal populaire dansmelodieën. Volkstümlich was het toen dus eigenlijk helemaal niet, maar wel gezellig.
Pierre Smeets, de muzikale leider tussen 1965 en 1979 en opvolger van Cor Deneer, had twee dochters, en toen die op een leeftijd kwamen dat ze op zoek gingen naar de jongens, kregen we de muziekpartijen van het nummer 'Ich hab die Liebe gesehen' van Vicky Leandross, want die dochters zeiden:

"Pap, det moot gae auch gaon spelen." Ja, dat was best een leuke tijd. Van een oude gitaarinstallatie maakten we een geluidsinstallatie en zo konden we ook zang erbij doen. Allemaal heel primitief, maar het werkte wel. In 1979, ik was toen 32, kwam er een punt dat de kapel zich afvroeg of ze zo wel konden doorgaan. Zoals gezegd waren de meeste muzikanten allemaal een stuk ouder dan mij. Diverse muzikanten wilden daarom stoppen, simpelweg vanwege de gevorderde leeftijd. Het laatste optreden vond plaats tijdens een drumbandfestival in Wessem. Na afloop zaten we met drie overgebleven muzikanten aan het buffet. We keken elkaar aan en zeiden: "Tja, nou is er niks meer". Dus nog maar een pilsje gepakt, maar dat hielp natuurlijk ook niet echt. Toch nog maar een extra pilsje. Toen volgde een periode van een maand of drie dat er eigenlijk niks meer gebeurde. Feitelijk was de Maaskapel dus opgehoord te bestaan.
In 1979 was ik ook al enkele jaren vaste invaller bij de harmonie van Wessem. In die tijd was het nog zo dat als een harmonie of fanfare op concours ging, er tijdens het concours vermeld werd met welke invallers de vereniging op het podium zat. Dan werd je naam dus omgeroepen, zo van: "De harmonie van Wessem werkt met invaller Bert Adams". Om daaraan een einde te maken ben ik destijds lid geworden van de harmonie. Er daarmee groeide natuurlijk ook de relatie met die vereniging. Ik besloot om te proberen nieuwe muzikanten te vinden voor de Maaskapel. Ik vroeg een aantal muzikanten van de fanfare van Hunsel, een paar muzikanten van de harmonie van Wessem, en dat lukte. We hadden weer een stuk of zes, zeven muzikanten. Nog steeds erg weinig, maar er was weer een begin. We schrijven dan het jaar 1980. De muzikale leiding kwam in mijn handen. Dus dat betekent dat ik dit jaar alweer 40 jaar kapelmeester ben van de Maaskapel."

We weten dat het daarna helemaal goed is gekomen met de Maaskapel, maar Bert, vertel verder, hoe ging dat in de jaren tachtig?

"De eerste twee jaar hebben we nauwelijks opgetreden. We hielden uitsluitend repetities en op zaterdag zelfs extra repetities. Het eerste echt belangrijke optreden vond plaats in 1982, tijdens een bierfeest in Altweerterheide. Dat verliep succesvol en was uiteraard een aanmoediging om op de ingeslagen weg door te gaan.
Rond 1985 bestond de kapel uit 20 personen en waren we dus compleet. We besloten mee te doen aan een concours, in de omgeving van Nijmegen. Ingeschreven in de hoogste afdeling behaalden we tot ieders verrassing het hoogste aantal punten. Dat was uiteraard geweldig. Daarna hebben we nog een keer meegedaan, en ook aan NCRV's Blaastest, in Treebeek, met o.a. als jurylid Harry de Groot. We behaalden de derde plaats en zijn toen verdorie net niet op televisie gekomen. De Göhltaler hebben toen uiteindelijk gewonnen, met een optreden in de Rodahal in Kerkrade. Dat zal ergens rond 1987 zijn geweest. Harry Wassenberg speelde in die tijd klarinet bij ons, een geweldige klarinettist. Ik weet nog dat we tijdens optredens een boom op het podium plaatsten, met vogeltjes erin. En Harry speelde dan rondom die boom op schitterende wijze een solo: Zpěv skřivana, oftewel 'Gesang der Lerche'.
In die periode kocht ik mijn eerste LP van

Moravanka, Jan Slabák. Geweldig! Dat was wat. Al die nummers van die LP heb ik toen uitgeschreven, zodat we met de Maaskapel ook die muziek konden brengen, zoals de Borsicka Polka. Dat sloeg enorm aan en onze agenda liep helemaal vol. In 1989 volgde de eerste muziekcassette, opgenomen bij Jan Theelen in Munstergeleen, met de titel "Maasklänge aus Wessem". Jan Theelen had altijd geweldige uitspraken om ons als muzikanten aan te sporen lekker vrij te spelen. Dan zei hij bijvoorbeeld "Loat 'm mer ens lekker oet de boks hange", oftewel: "Laat 'm maar eens lekker uit de broek hangen". Of bijvoorbeeld "Alles oet de laai, alle oppe vlaai", oftewel "Alles uit de lade halen, alles op de vlaai". Tja, we waren jong en we vonden het geweldig om muziek te maken. En dat lukte. In die tijd was ook de zogenaamde 'Spatzenmuziek' populair. Dat vonden wij ook gezellige muziek, maar ja, we hadden geen accordeonist. Maar Jan Theelen had daar wel een oplossing voor. Dan zei hij: "Ach, dan speel ik die partij wel." Het gevolg was natuurlijk wel dat ons publiek ook graag tijdens de live optredens die 'Spatzenmuziek' wilde horen, met een accordeonist erbij. Nou, wij rondkijken of we er eentje konden vinden. En dat werd Pierre van Vlodrop. Pierre was eigenlijk iemand die in dansorkesten speelde, maar het ging prima. In 1991 hebben we vervolgens de tweede muziekcassette uitgebracht. Daarna volgde het tijdperk van de CD's, die we opnamen bij Marlstone, de studio van Beppie Kraft."

Hoe zijn jullie bij Marlstone terechtgekomen?

"In 1995 vierde buuttereedner Pierre Cnoops zijn 33-jarig jubileum en de Maaskapel was gevraagd om dit feest op te luisteren. Beppie Kraft vond onze kapel wel interessant, knoopte een gesprek met mij aan en dat resulteerde erin dat wij een CD konden opnemen bij Marlstone, zonder kosten. Nou, dat vonden wij wel een interessant voorstel. Dus ik begon na te denken, hoe we dat zouden gaan aanpakken. Welke nummers erop zouden kunnen komen. Omdat ik eigenlijk wel eens wat anders wilde dan nummers van bijvoorbeeld Ernst Mosch, begon ik te fantaseren over volledig nieuwe nummers, speciaal geschreven voor de Maaskapel. Maar daar heb je dan natuurlijk een componist voor nodig. Een bevlogen componist met interesse voor blaaskapellenmuziek. Welnu, ik kende dirigent Hardy Mertens, van de harmonie uit Wessem. Dus ik in gesprek met Hardy. En jawel hoor, dat lukte en hij heeft toen zes nummers geschreven, in 'Hardy Mertens stijl' en die zijn verschenen op de CD 'Gooiemörge Limburg' in 1996, met o.a. teksten van de vader van Beppie Kraft: Sjeng Kraft. De verkoop van die CD verliep prima. Er zijn er meer dan 1.700 van verkocht. En dus brachten we in 1997 weer een nieuwe CD uit, 'Oos Dörpke', met opnieuw 5 titels van Hardy Mertens. De geschiedenis daarna is bekend. De Maaskapel heeft altijd een volle agenda gehad en nog diverse CD's uitgebracht. De laatste CD verscheen in 2015, met de titel 'Unsere Freunde'. Voor vele nummers heb ik Limburgstalige teksten geschreven, zoals bijvoorbeeld 'As ich gaon'. Zie voor meer info over de CD's onze website www.maaskapel.nl"

De laatste CD vijf jaar geleden, eigenlijk best wel lang, tenminste, voor jullie...

"Dat klopt, maar de markt is anders geworden. Uiteraard hebben we regelmatig besproken of we opnieuw naar de studio zouden gaan, maar de knoop is nooit meer doorgehakt. Bovendien zitten we nu met corona, waardoor sowieso alles grotendeels stil ligt. Daarnaast is het natuurlijk zo dat ik inmiddels 73 ben en dat het tijd wordt dat ik rustiger aan kan gaan. Tenminste, dat vind ik zelf."

Bert, vertel, wat bedoel je met 'rustiger aan gaan doen'.

"Nou, als je 73 bent, dan weet je dat er een dag gaat komen dat je niet meer de dingen kunt doen die je deed toen je dertig jaar jonger was. Natuurlijk hoop ik nog lang gezond te blijven, en ook muziek te blijven maken, maar wel op een andere manier. Heel concreet is het mijn wens om wel als muzikant nog jaren actief te blijven, maar niet meer zozeer als kartrekker, de persoon die heel veel regelt.

Dus.... begin dit jaar, in januari, heb ik de muzikanten van de Maaskapel verteld dat

Amuzant
Genieten geblazen.
wekelijks programma
met blaasmuziek
www.amuzant.info

ik het rustiger aan wil gaan doen. Het wordt tijd voor een andere kapelmeester, die ook wellicht kan zorgen voor enkele nieuwe muzikanten. Nadat ik dat verteld had was het vijf minuten stil.
Daarnaast zijn er binnen de kapel diverse muzikanten die al iets ouder zijn of lichamelijke klachten hebben. Dat betekent dat we niet meer jaren kunnen wachten met versterking te zoeken. We hebben een aantal extra, enthousiaste muzikanten nodig, zodat we minder kwetsbaar worden.
In de afgelopen tientallen jaren heb ik heel veel dingen altijd zelf geregeld. Okay, maar die periode is voorbij. Het is niet de bedoeling dat ik de muzikale leiding blijf houden, alle afspraken blijf maken, blijf rondrijden met de aanhanger met de geluidsinstallatie enzovoorts. Gewoon mijn instrument pakken en naar een optreden gaan en lekker meeblazen, prima, maar niet meer 'bijna alles' regelen.
Daarom heb ik 'de mannen' gevraagd hierover na te denken en mij in september van dit jaar een reactie te geven, een plan van aanpak. Ik hoor graag welke ideeën men heeft en hoe de taken anders verdeeld kunnen worden. We kunnen mijn afscheid als kapelmeester van de Maaskapel niet eeuwig blijven uitstellen."

Ook niet tot je 75e met een mooi feest en dat dan de nieuwe kapelmeester het stokje overneemt?

"Nee, dan wordt het opnieuw vooruitgescho-

ven en dat is niet verstandig. Bovendien wil ikzelf stoppen als kapelmeester nu we nog een goed optreden kunnen neerzetten, op niveau. En nu kan dat nog. En natuurlijk hoop ik dat de kapel dat niveau ook na mij kan vasthouden, maar daar zal men zelf voor moeten zorgen."

Ik hoor geregeld, eigenlijk al jaren, dat men zegt: "Als Bert stopt, dan is de Maaskapel de Maaskapel niet meer." Jij bent inderdaad 'het gezicht' van de kapel. Hoe zie jij dat zelf?

"Die geluiden hoor ik ook. Enerzijds is het een compliment, anderzijds zou dat jammer zijn voor de kapel. Het is aan de kapel zelf om daarmee om te gaan, daar een draai aan te geven. Men kan doorgaan met dezelfde naam of onder leiding van een nieuwe kapelmeester kiezen voor een andere naam. Weet je, niets is voor de eeuwigheid. We hebben 40 geweldige jaren meegemaakt, en die mooie herinneringen blijven. En na mij komt er weer iets nieuws. En dat kan ook succesvol zijn. En vergeet niet dat de mate van succes door het publiek bepaald wordt. Dat geldt voor elke kapel, niet alleen voor de Maaskapel. Op dit moment kan de Maaskapel nog steeds een prachtig optreden neerzetten. De kapel heeft een geweldige basis. Zoals gezegd wil ik wel graag muzikant blijven bij de kapel. Op de achterste rij melodische trombone spelen en af en toe zingen. Nogmaals, het is niet goed als er te lang wordt gewacht met mijn opvolging. En natuurlijk, ik weet dat de muzikanten van de Maaskapel dat niet leuk vinden, maar ja, na veertig jaar is het, als kapelmeester, mooi geweest."

Hoe zie je, in algemene zin, de toekomst voor de Nederlandse blaaskapellen?

"Ik zie dat dat er diverse topkapellen zijn die het best moeilijk hebben. Bijvoorbeeld met het vinden van klarinettisten. Het is niet gemakkelijk als topkapel om alle secties constant goed bezet te hebben. Vaak moet men voor elk optreden wel op zoek naar één of meerdere vervangers. Dat is vaak een heen gedoe. Bij de Maaskapel ben ik daarvoor sinds enige tijd niet meer verantwoordelijk. Die taak ligt nu bij Hans. En Hans doet dat prima.

Algemeen gesproken heb ik het idee dat de publieke belangstelling voor blaasmuziek minder wordt. Ook zie ik dat kapellen minder optredens per jaar verzorgen. Diverse kapellen vinden 6 tot 8 optredens per jaar voldoende, en dan maximaal 2 uurtjes. Dat is toch anders dan twintig, dertig jaar geleden, toen veel kapellen makkelijk 30 optredens per jaar haalden, met een avondvullend programma. Korte optredens, dat is de trend. Persoonlijk vind ik het jammer dat je tijdens festivals steeds dezelfde tien kapellen ziet. Voor de variatie is dat minder goed. Toch denk ik dat je als kapel ook de komende tien jaar succes kunt hebben, maar je moet wel iets ervoor doen. Vanzelf gaat dat niet, maar met een positieve en creatieve insteek kom je een heel eind."

Stel, je zou nog eens 25 zijn, met een afgeronde conservatoriumopleiding. Welke carrière zou je dan ambiëren?

"In principe wilde ik altijd al een carrière in de muziek, maar het was de bedoeling dat ik de boerderij zou overnemen van mijn vader. Dat heb ik ook een aantal jaren gedaan, nadat ik een opleiding had gevolgd aan de middelbare land- en tuinbouwschool. Dankzij die opleiding kon ik rond mijn 21/22e een

baan als voorlichter in de agrarische sector krijgen, maar dat was in de regio Utrecht / Noord-Holland. Ik wilde destijds beslist niet verhuizen, want ik wilde muziek maken, bij de fanfare blijven, tussen de mensen blijven. Ik ben namelijk echt een mensenmens. Kan niet de hele dag tussen vier muren zitten. Ook nu nog niet. En welke muziek vroeger gemaakt werd, dat maakte mij niet uit, als ik maar tussen de mensen kon zijn. We hebben zelfs een tijdje een familiekapel gehad, Mingelmoos, met mijn twee zussen en nog zes echtparen. Later ben ik in de bouw terechtgekomen, totdat zo rond mijn 49e mijn rug versleten was. Dat was ook niet raar, want ik stopte pas als het licht 's avonds uitging. Vanaf mijn 50e heb ik het daarom rustiger aan gedaan. Bij de motorzaak hier tegenover heb ik daarna nog 21 jaar allerlei hand- en spandiensten verricht, zoals bijvoorbeeld het wegbrengen van pakketten.
Maar terug naar jouw vraag. Ja, als ik nog eens jong zou kunnen zijn, en een conservatoriumopleiding afronden, dan zou ik graag als beroepsmuzikant door heel Europa reizen en overal optredens verzorgen. Bijvoorbeeld in het orkest van Ernst Hutter. Ja, dat zou ik geweldig vinden. En dan op iets latere leeftijd, zo 40-45, misschien een eigen kapel starten en rondtoeren. Toen ik een jaar of 14/15 was luisterde ik heel veel naar de muziek van Ernst Mosch. In zo'n orkest meespelen, tja, dat was mijn grote droom. En dat is altijd zo gebleven."

Met de Maaskapel heb je ook altijd veel succes gehad. Ik denk dat we zondermeer kunnen stellen dat de Maaskapel tot de meest succesvolle kapellen van Nederland behoort, en zeer zeker als je dat aan het publiek vraagt. Met ook optredens in het buitenland. Hoe blik jij terug?

"Dat klopt. En misschien hadden we nog wel meer optredens kunnen doen in het buitenland, maar dat kon niet omdat de kapel uit amateurmuzikanten bestond, met een baan. Dan kun je niet zomaar door heel Europa reizen. Maar.... ik ben een tevreden mens, we hebben zo ongeveer alles meegemaakt wat een kapel maar kan meemaken. Plus 2 muziekcassettes en 10 CD's op de markt gebracht. Welke Nederlandse kapel kan dit zeggen? Daarnaast zeer mooie optredens. Dan denk ik onder andere aan 10x het Rozenfeest in Lottum, 8x het Oud Limburgs Schuttersfeest in Nederland en België, 16x het Beiers Weekend en de Ossefeesten in Maasbree, 2x Alpbach en Gerlos in het Oostenrijkse Tirol enzovoorts. Dan denk ik ook weer aan ons concertoptreden in het Spaanse Cambrils. De titels heb ik toen allemaal in het Spaans aangekondigd. Kun je je dat voorstellen, hoe dat geklonken heeft? De Spanjaarden verstonden mij prima, maar de muzikanten van de Maaskapel flapperden met hun oren! 500 toeschouwers gingen rechtop staan toen we het Catalaans volkslied speelden. Man man man, ge-wel-dig. En zo kan ik nog wel een tijdje doorgaan met anadotes opsommen. Ja-wel, ik ben een zéér tevreden mens!"

Hoe heb je het ervaren om zo lang kartrekker te zijn van de Maaskapel? Je was niet alleen kapelmeester, maar nam ook heel veel andere taken voor je rekening.

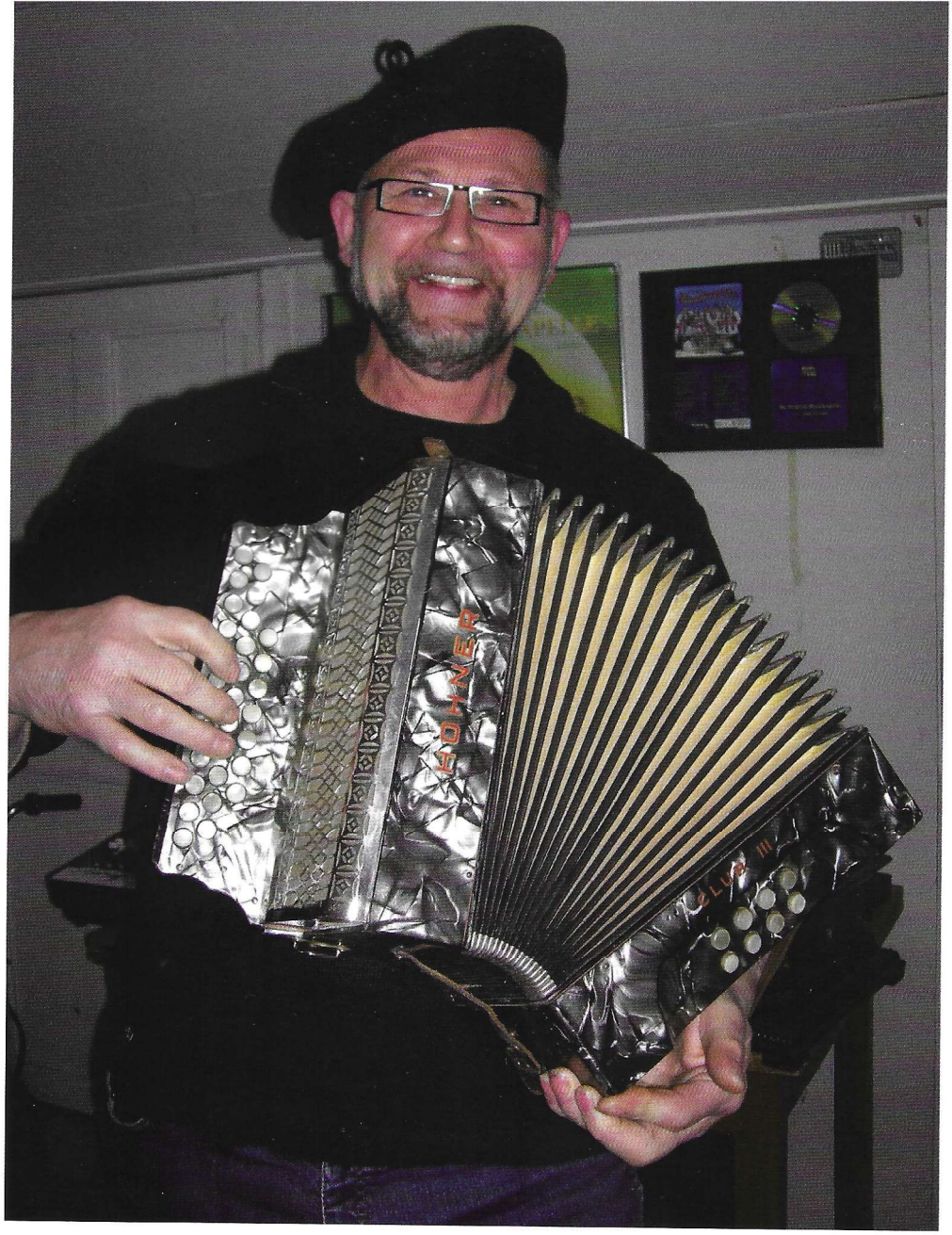

"Tientallen jaren heb ik de kar getrokken en heel lang heb ik dat ook niet als vervelend of als een last ervaren. Door voornamelijk zelf aan de touwtjes te trekken was het natuurlijk ook wel gemakkelijker om ideeën naar eigen inzicht uit te werken. Zo kon ik er mijn eigen stempel op drukken. Meestal had ik een 'pan-klaar' idee dat vervolgens uitgevoerd werd. Zo kon de Maaskapel zich in een bepaalde richting ontwikkelen en dat is, denk ik, ook goed gelukt. Eerst goed nadenken, vervolgens niet lang zeuren en dan de handen uit de mouwen steken. Zo werk ik het liefst. Ik heb het altijd leuk gevonden om iets nieuws te bedenken, ergens een draai aan te geven. Niet constant hetzelfde doen, maar op zoek gaan naar iets anders. Bijvoorbeeld door te kiezen voor een andere locatie. Daarbij heb ik altijd gelet op sfeer. Een festival bij de Maas, dat heeft iets. We hebben 5x het Maasblaasfestival georganiseerd en 5x Musikantenstadl aan de Maas. Ook hebben we Viera Blech een keer naar Nederland gehaald. Dat vind ik leuk. Soms moet je een bepaald financieel risico durven te lopen. Soms heb ik persoonlijk garant gestaan. Als niemand iets doet, tja, dan gebeurt er ook niets.
De laatste jaren verlang ik ernaar om minder taken op me te nemen. Bijvoorbeeld niet meer 's avonds na een optreden nog de hele geluidsinstallatie in de aanhanger slepen en daarmee naar huis rijden. Daarbij moet je ook niet vergeten dat ik zo ongeveer alles wel heb meegemaakt. Om dan elke keer weer bijna alles te moeten regelen, tja, daar zie ik steeds meer tegenop. Vroeger was ik enthousiast en had ik er zin in. Gaan met die banaan! Nu denk ik ook wel aan de minder leuke dingen die je uiteraard ook meemaakt als kartrekker."

Wat zijn die minder leuke dingen?

"Hoe zal ik dat nou eens samenvatten. Nou, dan denk ik aan het spreekwoord 'De beste stuurlui staan aan wal.' Dus als er gemekkerd wordt zonder dat.... je weet wel. In de loop der jaren heb ik heel wat ervaring opgedaan en ook wel bewezen dat een bepaalde aanpak succesvol is. Bijvoorbeeld dat je ook met een relatief eenvoudig nummer toch een hele zaal op zijn kop kunt zetten, als dat een aanstekelijke melodie is. Als er dan iemand is die dat in twijfel trekt, binnen of buiten de kapel, dan ben ik niet meer zo gemotiveerd om dat voor de 100e keer te gaan uitleggen. Ik sta altijd open voor een discussie, maar wel met gedegen argumenten. Als iemand alleen maar zegt: "Dat is niets, of dat wordt niets",

dan is dat nietszeggend naar mijn mening. Kom dan zelf met ideeën, laat het zien, niet zeuren. Er zijn momenten dat ik meer bezig ben met de minder leuke aspecten van het 'kartrekker' zijn dan met het positieve, al weet ik mij daar altijd wel snel overheen te zetten. Al met al wil ik graag dat de Maaskapel een plan van aanpak maakt, over mijn opvolging en hoe men verder denkt te gaan met de kapel. Op mijn leeftijd mag het wel wat relaxter, toch? Lekker meeblazen en na de laatste noot gezellig aan de bar nog wat kletsen onder het genot van een pintje."

Bij elke kapel zijn er ups-and-downs. Hoe ben je daar in al die jaren mee omgegaan?

"Als er wel eens gemopperd wordt over he een en ander, of als er kritische opmerkinger geplaatst worden, dan vind ik het altijd ver

Bert's historie bij Die Original Maaskapelle

Het begon allemaal in 1972 toen Bert werd gevraagd door de toenmalige leider Pierre Smeets om bij een optreden uit te helpen. Zo gezegd zo gedaan. Na afloop van het optreden werd nog een pilsje gedronken en gaande het gesprek werd Bert gevraagd om bij de Maaskapel te blijven. Omdat Bert's hart toen al bij de blaaskapellenmuziek lag, hoefde hij niet lang na te denken en zei hij volmondig 'ja'. Wat moet, dat moet dan maar. Het was trouwens niet de eerste kennismaking met de kapellenmuziek. In Hunsel speelde hij al vanaf zijn 13e jaar bij de 'boorekapel van Hunsel' , waar zijn vader ook deel uit van uitmaakte. In 1969 werd Bert leider van 'de boorekapel'. Omdat Bert te fanatiek was en andere leden het méér als een gezelschapsgroepje zagen, besloot hij na 3 jaar kapelmeesterschap om te stoppen in Hunsel en zich als lid aan te melden bij de Maaskapel. De Maaskapel was in die tijd al een kapel met naam en faam. Vele optredens in Limburg en ver daarbuiten werden verzorgd. In 1979 was de gemiddelde leeftijd van de muzikanten van de Maaskapel rond de 60 jaar. Mede daarom vonden een zestal muzikanten dat het wel goed was. Zij stopten als muzikant bij de kapel. Dit had tot gevolg dat besloten werd om helemaal te stoppen met de kapel. Dit was voor Bert echter géén optie en hij ging op zoek naar jonge, gemotiveerde muzikanten, zodat de Maaskapel kon blijven voortbestaan.

In de aanloopperiode was het niet makkelijk om op korte termijn iets neer te zetten zoals men gewend was in de jaren daarvoor. Er werd flink gerepeteerd en het ledenaantal groeide langzaam maar zeker naar 16 muzikanten. Daarbij hoorde bijvoorbeeld Bert's dochter Sandra, die op 14-jarige leeftijd op saxofoon-alt de gelederen van de kapel kwam versterken. Het duurde niet lang of de tweede dochter van Bert, Maaike, meldde zich op saxofoon-sopraan. Het verhaal 'familie Adams' was vanaf dat moment compleet. In 1984 was men zover dat de kapel ging deelnemen aan een concours voor blaaskapellen. In het Gelderse Huizen werd deelgenomen aan de landskampioenschappen voor blaaskapellen. Er werd gelijk ingeschreven in de hoogste afdeling. De kapel trad onder leiding van Bert als laatste op en kreeg gelijk na afloop van het optreden de uitslag. De jury maakte bekend dat de Maaskapel met de hoogste eer ging strijken! Een geweldig resultaat dat naar méér smaakte. Er werd ingeschreven voor de NCRV Blaastest voor blaaskapellen. Dit was een wedstrijd waaraan circa 50 kapellen uit de Benelux aan deelnamen, dus ook de Maaskapel. Er werden diverse voorrondes georganiseerd met als doel bij de laatste 10 te eindigen, zodat men in aanmerking kwam voor een TV-optreden. Helaas viel de Maaskapel net buiten de prijzen. Maar van de 30 Nederlandse deelnemers behaalde de Maaskapel de derde plaats. In 1989 werd besloten om een muziekcassette op te nemen. Bert koos 15 nummers uit. Deze werden opgenomen in de bekende studio van Jan Theelen in Munstergeleen. Onder de titel 'Maasklanken uit Wessem' presenteerde de kapel haar eerste geluidsdrager en mét succes! Men had de smaak goed te pakken en dat zorgde ervoor dat in 1991 een tweede cassette werd gepresenteerd. Wederom geproduceerd bij Jan Theelen. Ook deze muziekcassette, die de titel 'Auf der Festwiesen' met zich meekreeg

standig om iedereen rustig te laten uitpraten en niet meteen tegengas te geven. Dan zeg ik bijvoorbeeld: "Dan moeten we maar eens kijken wat we daarmee doen." Of dat ik vraag om even tot tien te tellen. Op die manier creëer je eventjes een fase van rust. Het houdt me dan overigens wel bezig, dat wel. En af en toe slaap ik er niet goed van. Leuk is zoiets natuurlijk nooit. Het is altijd goed om dingen te laten bezinken en er een week later nog eens samen over te praten. Ik vind dat je nooit een deur moet dichtgooien, wat er ook gebeurt. Het is ook wel eens gebeurd dat een muzikant iets te fel reageerde en mij daarna belde en zei: "Bert, kan ik even langskomen om nog eens erover te praten." En dan zei ik: "Je kunt beter aankomen." En dan was de kou alweer voor een deel uit de lucht.

Tja, soms gaat 't er wel eens hard aan toe, maar als je je op een bepaald niveau als kapel wilt onderscheiden, dan hoort dat erbij. We hebben altijd alles op een goede manier kunnen oplossen. Anders hadden we het ook nooit zo lang kunnen volhouden.

Tijdens de repetitie zijn er altijd enkele trouwe fans aanwezig, gewoon omdat ze het leuk vinden om zo'n repetitie mee te maken. Ooit heeft zo'n fan tegen mij gezegd: "Bert, je bent net een sociaal werker, want je moet toch elke week ervoor zorgen dat de neuzen in dezelfde richting staan en dat iedereen met plezier blijft komen." Dat is natuurlijk ook zo.

Muzikaal gezien is het belangrijk ervoor te zorgen dat deze muziek op de juiste manier klinkt. Dat lukt niet als je als kapelmeester stilletjes voor je kapel blijft staan en nauwelijks beweegt. Je moet vertellen en uitbeelden hoe die noten gespeeld dienen te worden. Doe dat met flair, trek de muziek als het ware uit de muzikanten. Schenk aandacht aan de frasering, de dynamiek. Speel bij wijze van spreken niet als een 'Hollandse fanfare', maar speel 'springerig'. Speel strak met de klank vóór op de noot! Tientallen keren heb ik inmiddels gezegd: "Speel geen noten, maar speel met de noten!"

Als je als kapelmeester niet enthousiast bent, dan kun je ook niet verwachten dat de muzikanten op het puntje van de stoel gaan zitten. En je dient ervoor te zorgen dat alle muzikanten op dezelfde manier spelen. Als kapelmeester kun je bovendien het beste alle accenten zelf erbij schrijven in de partijen, want zelf doen muzikanten dat meestal toch niet. En natuurlijk, soms denkt een muzikant dat het op een andere manier beter klinkt. Dat mag. Maar ja, het werkt niet als iedereen doet wat ie zelf het beste vindt. Dus toch doen wat de muzikale leider vraagt. Anders werkt het niet. Een schip kan maar één kapitein hebben, anders kom je nooit uit de haven!"

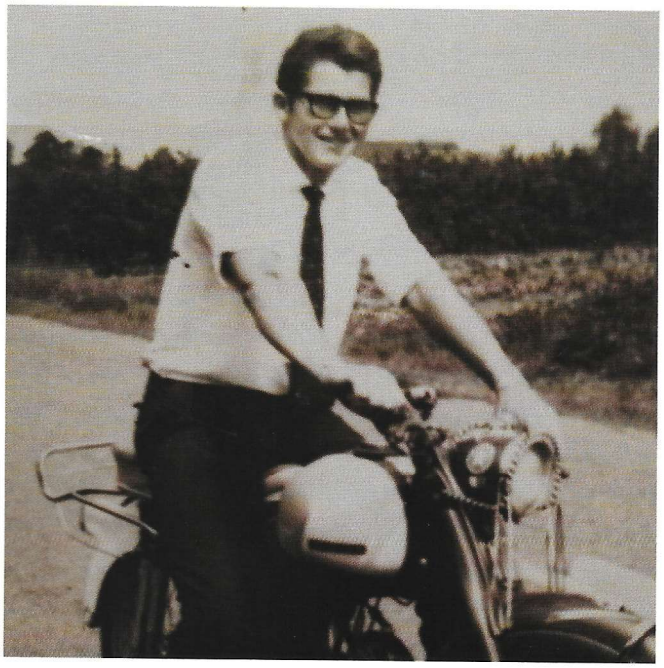

Na al die succesvolle jaren lijkt het mij vanzelfsprekend dat iedereen wel vertrouwen heeft in 'kapitein Bert', toch?

"De meeste muzikanten hebben dat ook wel, ha ha."

Hoe is dat bij blaaskapel Os Genüge gegaan, uit Bree. Het ging minder goed met die kapel, maar toen jij kapelmeester werd, groeide deze kapel in enkele jaren uit tot een zeer geliefde en veel gevraagde kapel. En de CD's zijn razend populair. Kun je daar in enkele zinnen iets over vertellen? Wat is de kern van het succes?

"Toen ik de eerste keer ging luisteren was het muzikaal niet te best. En vroeg ik mij af of ik nog wel moest teruggaan.

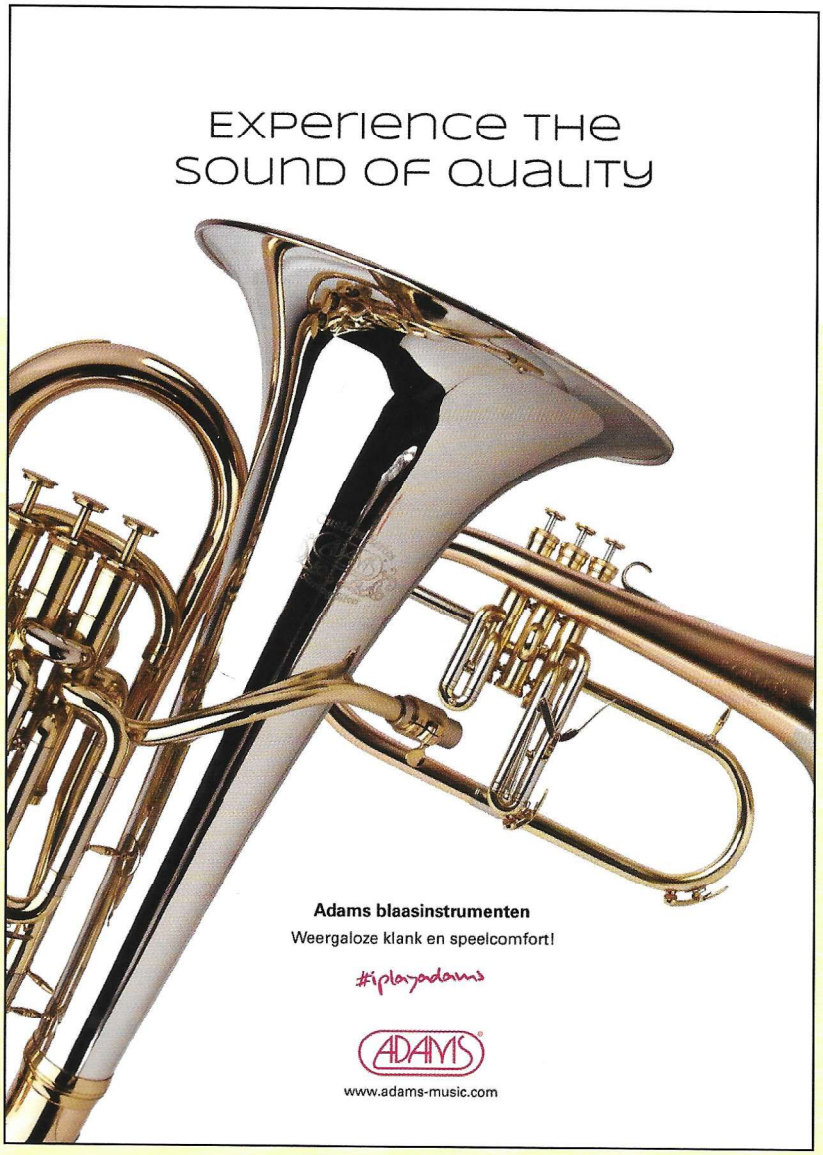

viel goed bij het publiek. Buiten het opnemen en uitbrengen van deze geluiddragers gingen de optredens in binnen- en buitenland gewoon door. Enkele hoogtepunten zijn de concertreizen naar Oostenrijk en Tsjechië. De Maaskapel stond op affiches in plaatsen zoals Innsbruck, Salzburg, Steinach, Obsteig enzovoorts. In het mekka van de blaasmuziek, in Zuid-Moravië, namelijk in de plaats Ratiskovice, verzorgde de Maaskapel optredens tussen zeer bekende kapellen van Tsjechië en Slowakije, zoals Mistrinanka, Moravanka, Zadovjaci, Bojané, Túfaranka en vele anderen. Inmiddels werd de naam Maaskapel een beetje aangepast in de naam Die Original Maaskapelle, omdat er steeds meer aanvragen vanuit het buitenland binnenkwamen.

Inmiddels was het voor veel mensen duidelijk dat Bert de naam Die Original Maaskapelle echt tot ver over de grenzen heen, veel bekendheid gaf. Dit leidde ertoe dat Bert in mei 2005 in een bomvolle feesttent te Wessem, tijdens het jaarlijkse Maasblaasfestival, een onderscheiding van Hare Majesteit de Koningin mocht ontvangen.

En dan natuurlijk de vele CD's die de Maaskapelle onder Bert's kundige leiding heeft uitgebracht. In 1996 werd aan componist Hardy Mertens, de toenmalige dirigent van de Koninklijke Harmonie Eendracht maakt Macht, de vraag gesteld: "Kun je niet eens een aantal nummers voor de Maaskapelle schrijven?" "Heel graag", was het antwoord van Hardy en het

Tegelijkertijd merkte ik dat het een kapel was met sympathieke mensen, die ervoor wilden gaan. Na de begeleiding van een carnavalsconcert ben ik begonnen. Heel veel vertellen over de speelwijze. Noten korter spelen, en als dat niet gebeurde zei ik: "Dat is niet kort genoeg." En 'vóór op de noot' spelen; dat die noot meteen daar is. De muzikanten hoorden opeens dat zij ook op een andere manier muziek konden maken, en dat was uiteraard een stimulans. En zo konden we best wel snel groeien naar een beter niveau. En natuurlijk af en toe met hulp van een muzikant van de Maaskapel, dat moet kunnen. Het gaat er namelijk om dat je samen hoe dan ook erin slaagt het publiek te amuseren.
Bij Os Genüge ben ik kapelmeester, maar hoef ik voor de rest bijna niets te regelen. Uiteraard denk ik mee en kan ik ideeën aandragen, maar de uitvoering daarvan gebeurt grotendeels door de muzikanten en het bestuur zelf. Het is een fijne club. Dat laatste geldt trouwens ook voor de Maaskapel, begrijp me niet verkeerd. Met beide kapellen sta ik graag op het podium. En de Maaskapel, tja, dat is en blijft toch een stuk van mijn leven."

Welke nummers staan op de nieuwe CD van Os Genüge die 12 januari 2020 is uitgebracht?

"We hebben 19 nummers opgenomen: Musik Musik, Perlhütter Polka, Stremtal Polka, Majoranka, Das Lied vom Tod, Klarinettenteufel, Kleinkinjer, Polterabend, Typisch Eddy, Festwies Polka, Am Kreuzbach, Für den Frieden, Suliko, Ewig Böhmisch, Freunde fürs Leben, Ich halt van meziek, Feierabend en als bonustrack De Blaaijer van november. De CD kan besteld worden door een mail te sturen naar onze voorzitter en zanger Corrie Smeets: smeetscorrie@gmail.com."

Beleef Tsjechië
6 t/m 14 juli 2021
8- of 9-daagse busreis

Jawel beste mensen, we gaan proberen deze fantastische reis tóch weer te organiseren in 2021!

Onder voorbehoud al enkele activiteiten:
*** Bezoek aan het muziekfestival in Ratiskovice met heel veel prachtige Moravische kapellen**
*** Unieke dagtocht naar de Slowaakse hoofdstad Bratislava, met onze eigen gids**
*** Feestmiddag in wijngebied Kozojidky met diverse Moravische blaaskapellen**
*** Feestavond in het wijndorp Petrov met Moravische blaaskapel**
*** Bezoek aan de mooie stad Uherské Hradište met gezellige boottocht**
*** Verblijf in het gastvrije Hotel Strážnice met manager Frantisek Kotek**
*** Luxe touringcar van Brinkzicht Vledder**
*** Opstappen in o.a. Vledder en Sevenum**
*** Op heen- en terugreis overnachting in overnachtingshotel in Duitsland**
*** Deze reis is bijna all-inclusive!**
*** Organisatie: Brinkzicht Vledder en Ruud's Music Magazine**

Info: Ruud
e-mail:
rvdidden@planet.nl

Weekendje Wegblazen!
5 t/m 8 maart 2021 in Vledder

Brinkzicht Vledder en Ruud's Music Magazine organiseren een gezellig en muzikaal Weekendje Wegblazen in Hotel Brinkzicht in Vledder. Er is muziek op vrijdagavond 5 maart, op zaterdagavond 6 maart en op zondagmiddag 7 maart. Op zaterdag 6 maart maken we overdag leuke excursies en zondagochtend 7 maart trekken we de natuur in! Op zondagmiddag 7 maart zal een gelegenheidskapel optreden. Na afloop volgt een Oostenrijks diner! Op zondagavond 7 maart gaan we bowlen! Het gelegenheidsorkest zal repeteren tijdens dit Weekendje Wegblazen. U kunt naar keuze 1, 2 of 3x overnachten tijdens dit Weekendje Wegblazen. Uiteraard kunt u de optredens ook zonder overnachting bezoeken. Prijzen volgen. Diverse arrangementen mogelijk. Info: stuur een mail naar Ruud: rvdidden@planet.nl

Bert, wat vind jij belangrijk als mens?

"Gezond blijven, want als je een goede ge zondheid hebt, dan kun je heel veel aan e actief blijven tot op hoge leeftijd. En dat he onze kinderen goed gaat. Daar blijf je als ou ders toch altijd bezorgd om. En dat geldt oo voor onze kleinkinderen. Ik vind het geweldi als ze enthousiast naar mij toe komen en ve tellen wat ze allemaal meegemaakt hebber Daar geniet ik van.
En ik vind het belangrijk om tussen de mer sen te kunnen zijn. 's Morgens, tussen 8 e 12 uur, ga ik vaak wandelen. Dan moet ik e uit. Ik ben ook actief als vrijwilliger om ouder mensen, met een bepaalde ziekte of bepe king, naar de dagbesteding te brengen. Da zie je wat het betekent om ziek te zijn, om t lijden aan bijvoorbeeld dementie. Dan word je wereld heel erg klein nondedju. Dat jeze je jas niet meer aan kunt doen, dat er mer sen zijn die elk moment van gedachte kur nen veranderen. Ja, dat raakt mij wel."

Wat is bij muziek belangrijker: perfecti of toch iets anders?

"De meeste mensen weten wel hoe ik daar over denk. Ik heb nooit het streven geha alles perfect te doen. Een nootje missen i niet erg, helemaal niet. Wat wél belangrij is, is dat je als kapel uitstraling hebt. Dat he publiek zegt: "Kijk eens, daar gebeurt wat! Uitstraling, daar draait het om. Maak er ee show van. En wees niet bang om af en to eens wat anders te proberen. Ook met ee onnozel flutmelodietje kun je succes hebben Dan denk ik bijvoorbeeld aan het numme 'Op dae lollie', of aan een 'ouwe' Egerländer.

Zit je, ondanks dat je het rustiger aa wilt doen, toch nog vol met ideeën?

"Ja, dat gaat vanzelf. In verband met het Co ronavirus verwacht ik dat er wellicht mee

---

bleef niet bij een paar nummers. In totaal schreef hij meer dan 10 nummers, waaronder enkele succesnummers zoals 'Goeie Mörge Limburg', 'Maaspolka' en 'Sjuttefeeist' met de bekende stem van Lei Meissen bij de inleiding.
De kapel kwam in 1995 tijdens een optreden in contact met de bekende Limburgse zangeres en studio-eigenaresse Beppie Kraft, die daar ook moest optreden. Beppie was blijkbaar onder de indruk van de Maaskapel. Ze vroeg aan Bert of er interesse was om in de Marlstone studio een CD op te nemen. Deze vraag kwam precies op tijd, want de door Hardy geschreven nummers zouden precies passen in het plaatje dat de kapel voor ogen had. De opnames verliepen voorspoedig en in mei 1996 lag de CD 'Goeie Mörge Limburg' in de winkels. Het was volgens de kenners een CD met een eigen geluid. Een typisch Bert Adams/Maaskapel geluid met een eigen sound. Daar waren kenners en liefhebbers het allemaal over eens. Wat een geweldige CD!
Dit smaakte naar meer en een jaar later zat de kapel opnieuw bij Beppie in de studio. Wederom met composities van Hardy Mertens en een eerste compositie en arrangementen van Bert himself. Onder de titel 'Óos Dörpke' zag de tweede CD het levenslicht. 'Oos Dörpke' is origineel het nummer 'Stara Lipa' van de bekende componist Ladislav Kubes. Dit nummer werd door Bert van een Limburgse tekst voorzien. En tot grote verbazing van de kapel deed dit nummer het zo goed bij het publiek dat verschillende mannenkoren besloten 'Oos Dörpke' in hun programma op te nemen. Bert en de Maaskapel hadden de smaak te pakken en maakten de ene CD na de andere.
Denk aan 'Ongerwaeg', 'Jubileumklanken', 'Veur eederein get' en 'Euver de Maasbrök'. Op deze CD's staan diverse arrangementen met teksten geschreven door Bert zelf. Eén nummer verdient bijzondere aandacht, namelijk de titel 'In Gedachte'.
Vriend en muzikant accordeonist Pierre van Vlodrop werd plotseling ernstig ziek en is veel te vroeg heengegaan. Het nieuws dat Pierre ernstig ziek was kreeg de kapel te horen vlak vóór de opnames van een nieuwe CD. Bert heeft toen nog vlug een tekst geschreven, speciaal voor Pierre van Vlodrop. Tijdens zijn uitvaart is dit nummer 'In Gedachte' speciaal voor Pierre live ten gehore gebracht.
Zo zie je maar hoe verdriet en vreugde heel dicht bij elkaar liggen.
Ook op kerkelijk gebied draagt de Maaskapel haar steentje bij aan de Wessemse gemeenschap. Tijdens de kerstnacht trekt de kapel door de straten van Wessem en speelt voor inwoners het bekende lied 'Stille Nacht'. Vele deuren gaan open en mensen komen spontaan naar buiten en bieden de muzikanten een drankje of zelf een etentje aan. Dit was vroeger een traditie en is een aantal jaren weggeweest maar Bert kwam met het idee deze traditie nieuw leven 'in te blazen'.
Het repertoire van de kapel werd door Bert steeds verder uitgebouwd. Er kwamen nummers op het programma die het grote publiek aanspraken. Mede daardoor werd de kapel veel gevraagd om allerhande feesten op te luisteren. De Maaskapel, ja, dan was je verzekerd van gezelligheid en goede muziek.
Bert wist als geen ander tijdens een optreden het publiek zo naar zich toe te trekken dat het zowel voor de toeschouwers als voor de muzikanten zelf ook een feest was om te musiceren. Tijdens optredens was Bert meestal al twee uur voor aanvang aanwezig om het geluid op te bouwen.
Bert heeft in de afgelopen veertig jaar vele contacten opgebouwd met o.a. componisten en arrangeurs uit binnen- en buitenland. Denk

buitenevenementen komen, omdat je méér ruimte nodig hebt. En dan denk ik alweer aan dat mooie park dat Wessem heeft, om daar iets op touw te zetten. Lange tafels, drank, een podium in combinatie met de sfeer van het park, ja, dan ben je alweer een heel eind. Ja, daar ben ik toch regelmatig over aan het prakkezeren!"

Klopt het dat Tiny en jij dit jaar 50 jaar getrouwd zijn?

"Inderdaad, op 26 september. Onze dochters vroegen wat we gingen doen om dat te vieren. En toen heb ik gevraagd: "Moeten wij dat zelf regelen?" En meteen daarna heb ik het voorstel gedaan dat Maaike en Sandra zelf iets regelen voor een leuk feestje. Hoeft niet supergroot te zijn. En daarna heb ik nog gezegd: "En stuur de rekening maar naar mij." Dus, we laten ons verrassen!"

Zie voor meer info over de Maaskapel en Os Genüge de websites www.maaskapel.nl en www.osgenugebree.be

Abonnement op dit magazine?
14 euro per jaar voor 4 edities
Info: Ruud, e-mail rvdidden@planet.nl

bijvoorbeeld aan de kapel van Vlado Kumpan, Op Bert's advies kwam deze beroepskapel twee keer naar Wessem. Martin Scharnagel uit het Oostenrijkse Kossen werd ook naar Wessem gehaald. Op verzoek van Bert componeerde Martin het nummer 'Von Kossen nach Wessem'. Dit nummer werd door de Oostenrijkse kapel Viera Blech onder leiding van Martin Scharnagel tijdens een optreden in het TV-programma Musikantenstadl ten gehore gebracht.
Ook Ludwig Bertel van de Bregenzerwälder Dorfmusikanten arrangeerde diverse nummers voor de Maaskapel. En niet te vergeten zijn grote vriend Peter Fank uit het Duitstalige België, die al meer dan 20 jaar ervoor zorgt dat voor het jaarlijkse Nieuwjaarstreffen steeds zo'n 50 tot 60 fans naar Wessem afreizen. Ook in 2020 was dat zo.

Bert's historie bij blaaskapel Os Genüge

Bert is sinds 2010 dirigent bij blaaskapel Os Genüge uit het Belgische Bree. Het muzikale niveau was in 2010 best laag. De allereerste afspraak was dat Bert de kapel zou helpen om een carnavalsconcert op een verantwoorde wijze te verzorgen. Meer leek op dat moment niet mogelijk, want op de repetitieavond van de kapel, op donderdag, was Bert reeds actief als muzikant bij de fanfare in zijn woonplaats Hunsel. Het carnavalsconcert verliep boven verwachting en iedereen was tevreden. Na afloop kwam gelijk de vraag of Bert toch wilde blijven. Omdat Bert's hart toch meer bij de blaaskapellenmuziek lag dan bij de fanfaremuziek, besloot hij, met pijn in het hart, te stoppen als vast lid van de fanfare in Hunsel en de uitdaging in Bree aan te gaan. De bezetting van Os Genüge werd uitgebreid met enkele jonge goede muzikanten en reeds in 2012 schreef de kapel zich in voor het Belgisch kampioenschap voor blaaskapellen. Deze deelname werd een groot succes: Belgisch kampioen in de heuvelklasse met 90,50 punten. Dankzij dit resultaat mocht de kapel in 2014 België vertegenwoordigen tijdens de Europese Kampioenschappen in het Oostenrijkse Ried. Hier behaalde Os Genüge een 3e plaats met 87 punten. In 2015 werd dit Europese concours in Kerkrade gehouden. Os Genüge was erbij en behaalde in de bergklasse maar liefst 90,50 punten en werd daarmee tevens Europees kampioen. Na deze mooie resultaten kwam de vraag om een CD op te nemen. Zo gezegd, zo gedaan. 'Groeten uit Bree' was de titel van die 1e CD. Inmiddels is deze razendpopulaire CD uitverkocht. In 2016 werd Os Genüge Belgisch kampioen met 90 punten in de bergklasse en in 2019 werd een 2e plaats bereikt tijdens de Belgische kampioenschappen met 90,50 punten en dus met lof der jury. Kortom, door de jaren heen uitstekende resultaten en zo ging het ook met de optredens.
Os Genüge groeide uit tot een zeer geliefde en veel gevraagde kapel in België én Nederland. Het succes van de 1e CD smaakte inmiddels naar meer, dus gingen Bert en zijn Belgische muziekvrienden weer de studio in. 12 januari 2020 werd de 2e CD gepresenteerd met de titel 'Blaosgenüge', en ook deze CD is door het publiek in de afgelopen maanden met zéér veel enthousiasme ontvangen. De kapel staat nu, in 2020, dus alweer 10 jaar onder de muzikale leiding van Bert, en dat heeft Os Genüge zeker geen windeieren gelegd!

"Speel geen noten, maar speel met de noten!"